

HEKKENDE GRÅGÅS PÅ VEGA 2025

Paul Shimmings

Hekkende grågås på Vega 2025

Paul Shimmings

Foto: Paul Shimmings

BirdLife Norge 2026

© BirdLife Norge

E-mail: post@birdlife.no

Rapport til: Vega kommune og Vegajakt SA

Publikasjonstype: Digitalt dokument (pdf)

Forsidebilde: Grågåspar med tre dununger på Vega, juni 2025 © Paul Shimmings

Anbefalt referanse: Shimmings, P. 2026. Hekkende grågås på Vega 2025. BirdLife Norge-Rapport 2026-03. 13 s.

ISSN: 2703-7665 (elektronisk utg.)

ISBN: 978-82-7852-211-0

SAMMENDRAG

En av de viktigste forekomster av hekkende grågås *Anser anser* i Norge finner vi i Vega kommune. Her hekker grågås både på selve hovedøya Vega (Fast-Vega) og på nærliggende holmer samt øygruppene lengre ut mot havgapet. Totalbestanden for Vega kommune ble nylig beregnet til å være på 400-600 hekkende par.

Det er foretatt registreringer av antall hekkende par grågås på Fast-Vega i mange år. Tidligere undersøkelser viste en hekkebestand som fluktuerte rundt 150-200 par fra 1980-tallet og fram til 2015. I senere år har antall par med grågås på Fast-Vega blitt talt opp både i 2009, 2015, 2020 og 2025. Det er benyttet nøyaktig samme metodikk til å vurdere antall hekkende par på Fast-Vega i 2009, 2015, 2020 og i 2025, slik at resultater fra disse tre årene er direkte sammenlignbare. Under feltarbeidet disse tre årene (2009, 2015, 2020, 2025) ble det funnet hhv. 152, 144, 115 og 140 grågåspar med unger. Antall unger i hvert ungekull varierte mellom disse årene, med 3,8 unger per familie i 2009, 3,5 unger i 2015, 3,0 unger i 2020, og 3,36 unger i 2025. Bestanden på grågås på Fast-Vega har svingte mellom 115 og 150 vellykket par de siste 15 år. Det ble også observert et høyt antall gjess uten unger i 2025, totalt 643 individer.

Faktorer som kan påvirke antall vellykket hekkinger hos grågås inkluderer forstyrrelser, predasjon, skadefelling og eggsanking.

INNHold

1.	INNLEDNING	4
2.	METODE	5
3.	RESULTATER	6
4.	DISKUSJON	11
5.	TAKKSIGELSER	12
6.	REFERANSER	13

1. INNLEDNING

Den norske bestanden av grågås *Anser anser* ble beregnet til mellom 7 000 og 10 000 par på begynnelsen av 1990-tallet (Gjershaug mfl. 1994). I 2002 hadde bestanden økt til 10 000-12 000 par (BirdLife International 2004). Bestanden har siden økt ytterligere, og arten har utvidet utbredelsen sin. I 2013 ble bestanden estimert til mellom 18 000 og 21 000 par (Arne Follestad, Norsk Institutt for naturforskning - NINA pers. medd., Shimmings & Øien 2015). Den norske hekkebestanden ble i årene 2013-2018 estimert til å være på mellom 20 000 og 25 500 par (Heldbjerg mfl. 2020). Det nyeste estimatet på bestandsstørrelsen (Yoccoz 2024) er på 115 000-175 000 individer (gjennomsnitt 145 000 individer). Det siste estimatet skiller ikke mellom aldersklasse eller parstatus for disse individene. Ifølge Yoccoz (2024) har bestanden av grågås i Norge økt fram til 2015 for så å ha stabilisert seg.

Hekkebestanden av grågås i Nordland ble estimert til å ligge i intervallet 2 500-4 150 par (Shimmings 2018). Kjerneområder for arten i Nordland i hekketiden er i kommunene Vega, Dønna og Herøy. Det er estimert å hekke 400-600 par i hele Vega kommune (Shimmings & Heggøy 2017).

Økningen i størrelsen på hekkebestanden av grågås i Norge har ført til en økende konflikt med landbruksinteresser flere steder. Konflikter er som regel av lokal /regional karakter, og det er utarbeidet flere kommunale og regionale forvaltningsplaner der det er foreslåtte forskjellige tiltak for å avbøte avlingstap forårsaket av gjess, også arts-spesifikke tiltak rettet på grågås.

I 2008 ferdigstilte kommunene Alstahaug, Dønna, Vega og Herøy en interkommunal forvaltningsplan for tre gåsearter som forekommer i disse kommunene, nemlig grågås, kortnebbgås *Anser brachyrhynchus* og hvitkinngås *Branta leucopsis*. Forvaltningsplanens virkeperiode var fra 2008 til 2013 (Vang 2008), og en ny og revidert plan ble publisert i 2014 for årene 2014 – 2017 (Vang 2014). I 2018 ble det også utarbeidet en forvaltningsplan for grågås for hele Nordland fylke, som skulle være veiledende for de ulike kommunene som ikke har laget egne forvaltningsplaner (Bentsen og Gundersen 2018). Flere kommuner, inklusiv Vega, har tilsluttet seg til den nye forvaltningsplanen som gjelder for hele fylket.

Grågås er en tallrik hekkefugl på Helgeland. Det er gjort noen tellinger på Vega flere ganger fra midten av 1970-tallet og fram til tidlig på 2000-tallet, uten at vi kjenner til metodikken som ble benyttet i denne perioden. I både 2009, 2015 og 2020 ble det gjort systematiske registreringer av antall par grågjess med vellykket hekking på Fast-Vega (Shimmings 2009, 2015, 2020).

Grågjess ankommer Vega fra mars og utover i april. Det kan også være en del rastende grågjess i mai som er antatt å være på vei til hekkelokaliteter lengre nord som f.eks. i Troms eller Finnmark. Gjessene ankommer Norge tidligere nå enn før, og i dag er trekket framskjøvet med ca. 15 dager sammenlignet med for 30 år siden (Shimmings mfl. 2020). Egglegging skjer hovedsakelig i april, og hunnen ruger i ca. 28 dager. Ungene klekker ut fra rundt 10. mai, men noen unger klekker ikke ut før i juni (egne observasjoner). Sannsynligvis er de sistnevnte fra omlagt kull etter tidligere mislykkede hekkforsøk. Ungene bruker 50 – 60 dager på å bli flygedyktige, og holder sammen med foreldrene fram til den påfølgende våren.

BirdLife Norge har på nytt kartlagt antall hekkende par med grågjess på Vega i juni 2025, ved bruk av samme metodikk som ble benyttet i tidligere undersøkelser gjort i 2009, 2015 og 2020. Resultater fra feltarbeidet i 2025 er oppsummert i denne rapporten, og sammenlignet med resultater fra undersøkelser i tidligere sesonger.

2. METODE

Området som ble undersøkt for hekkende grågås i 2025 inkluderer selve hovedøya Vega (heretter referert til i rapporten som Fast-Vega) samt nærliggende holmer og skjær synlig fra egnede observasjonspunkter på Fast-Vega. Som i tidligere års undersøkelser, er Igerøya også inkludert under betegnelsen Fast-Vega. Feltarbeid foregikk i tidsrommet 9. -12. juni 2025.

Gjessene ble talt fra egnede observasjonspunkter i terrenget, både fra bil (for å redusere risikoen å skremme gjessene) og fra høydepunkter i terrenget. I første halvdel av juni burde de fleste unger være store nok til lett å kunne oppdages, og små nok til enkelt å kunne skilles fra voksne gjess. De samme observasjonspunktene og den samme kjøreruten ble benyttet i 2025 som ved tidligere undersøkelser

Under feltregistreringer ble følgende notert:

- Observasjonsdato
- Stedsnavn
- Habitat benyttet av gjessene
- Antall grågjess (flokkstørrelse, alderssammensetning)
- Eventuell kullstørrelse
- Antall ikke-hekkende grågjess

Utfordringene ved å telle gjess med unger er mange, og resultatet kan bli påvirket av flere faktorer. Menneskelige forstyrrelser (f.eks. fra landbruksaktiviteter, biltrafikk, båttrafikk eller turgåere) er mest vesentlig på finværsdager og midt på dagen. Gjengroing fører både til tapt beiteareal for gjess, og til at de i større grad kan gjemme seg i høy vegetasjon. På Vega har det foregått omfattende planting av sitkagran *Picea sitchensis*, og gjessene kan gjemme seg i disse plantefeltene. Flere grågåspar hekker faktisk i sitkaplantasjoner (egne observasjoner). Grågjess kan gjemme seg i høy engvegetasjon, og datoene for registreringer er valgt med tanke på hvorvidt det går an å finne grågjess og ungene i engene. Er vegetasjonen for høy ser man ikke ungene mens de er små, men hannfugler er på vakt mesteparten av tiden, og avslører ofte hvor familiene beiter.

Overflygende rovfugler, slik som havørn *Haliaeetus albicilla*, og store måker som svartbak *Larus marinus*, kan tvinge gjessene på vannet der de søker trygghet, og gjessene som ble skremt kan svømme relativt langt før de slår seg til ro og begynner å beite igjen.

Under feltarbeidet i 2025 ble det observert svært lite forstyrrelser på beitende gåseflokker. Det var lite menneskelig aktivitet bortsett fra ved hovedveiene, og det ble ikke observert landbruksmaskiner i aktivitet i den aktuelle feltperioden. Heller ikke ute på sjøen var det noe særlig båttrafikk under tellingene. Inntrykket er at det var relativt enklere å både finne og telle gjessene i 2025 enn sammenlignet med tidligere sesonger.

3. RESULTATER

Det ble observert til sammen minst 1 451 grågjess på Fast-Vega og nærliggende holmer i perioden 9.-12. juni 2025 (Tabell 1, Figur 1). Av disse var 917 «voksne» fugler (her er begrepet «voksen» brukt for fugler som er klekket minst året før, med andre ord er de i minst sitt andre leveår (andre kalenderår). I tillegg til de voksne, ble det også observert minst 534 årsunger (pulli).

Av de voksne fuglene var minst 138 par i følge med årsunger, dvs. gjess med vellykket hekking, mens 643 av de voksne som ble registrert ikke hadde noen unger med seg. Disse voksne individene uten unger er trolig enten fugler med mislykket hekking, eller ikke-hekkende fugler, f.eks. yngre og ikke-kjønnsmodne fugler. Ikke-hekkende grågjess (yngre fugler eller mislykkede hekkefugler) samler seg ofte i ansamlinger av varierende størrelser, og mange forflytter seg bort fra det undersøkte området på Vega relativt tidlig på sommeren til myteområder.

Det ble notert til sammen 126 komplette ungekull, med 1-7 unger pr. kull i 2025. Større kull enn dette er muligens et resultat av «egg-dumping», der to eller flere hunner legger egg i samme reir. Egg-dumping er utbredt hos mange fuglearter, og spesielt hos andefugler (svaner, gjess og ender). Alternativt kan slike ansamlinger med mange unger forklares med at foreldre adopterer gjess fra andre par. Adopsjon hos gjess er mest utbredt når ungene er små, men kan også forekomme opp til ca. 12 ukers alder (Choudhury mfl. 1993). Det ble observert flere store kull i 2025 som ble regnet som å være et resultat av enten egg-dumping eller adopsjon. Det ble registrert til sammen 8 par sammen med kull eller ansamling av flere kull som var større enn 7 unger. Disse kullene / grupper med flere enn 7 unger ble observert ved følgende steder juni 2025 (antall unger i de store kull i parentes): Neshågjen (8 og 12), Lillestaulen, Holand (11), Bergåsen (9), Rørøy (8 og 16, det var tydelig størrelsesforskjell hos ungene i den sistnevnte kull), Sjøstrand (16) og Tronåsen (11). For 6 par var det umulig å fastslå antall unger, med et minimum av én unge observert, men der flere trolig ikke var synlige (der man muligens ikke så alle unger i lang vegetasjon, slik at antall unger er satt til minimum én). I Gimsøysundet ble det observert en enslig voksen uten partner, men med en unge.

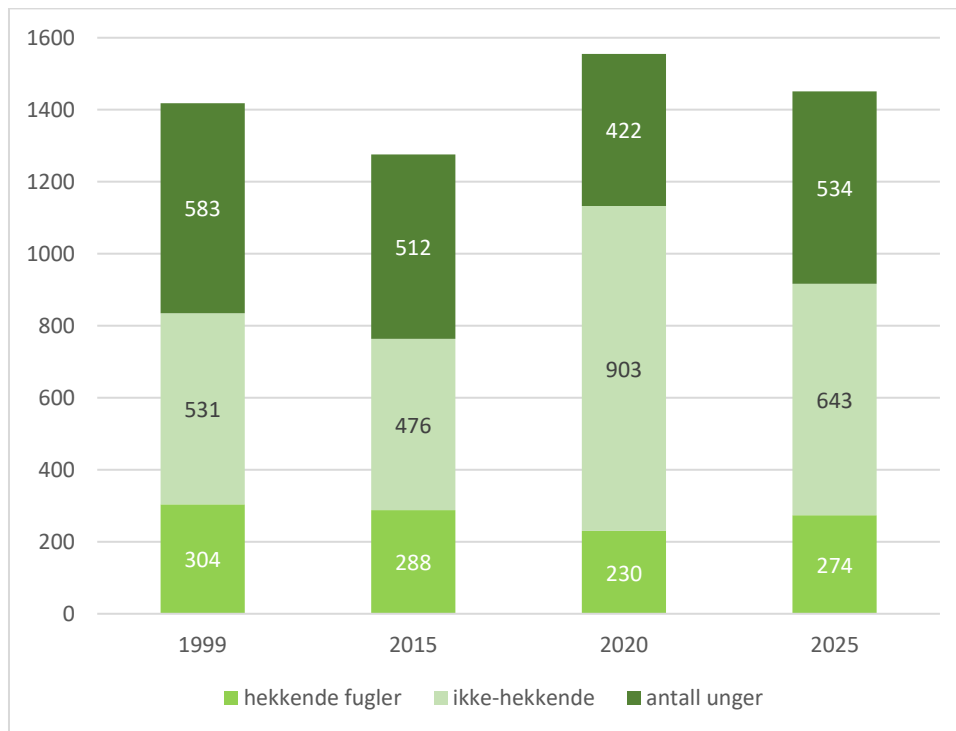
Ekskluderes observasjoner der kullstørrelsene ikke ble sikkert bestemt i felt, samt observasjoner av spesielt store kull, ble det observert til sammen 423 unger fordelt på 126 kull i 2025. Dette gir en gjennomsnittlig kullstørrelse på 3,36 unger pr. kull. Til sammenligning var gjennomsnittlig kullstørrelser i 2009, 2015 og 2020 på hhv. 3,8 unger, 3,5 unger og 3,0 unger pr. kull (Tabell 2).

Flere familier og mange titalls ikke-hekkende grågjess samlet seg på Floavatnet på Vega tidlig i juni 2025. Foto: Paul Shimmings.

Tabell 1. Tellingar av grågjess på Fast-Vega 9.-12. juni 2025. Tall i kursiv er minimumstall.

Dato	Lokalitet	antall ind. i området	antall aldersbestemt	antall ikke-hekkende	antall voksen	antall par med unger	antall unger	kull minst 1	kull 1 unge	kull 2 unger	kull 3 unger	kull 4 unger	kull 5 unger	kull 6 unger	kull 7 unger	kull 8 unger	kull 11 unger	kull 12 unger	kull 16 unger	
09.06.2025	Haugsjøbukta, Nes	11	11	11	11	0	0													
09.06.2025	Neshåjen, Nes	89	89	16	40	12	49			6	1	2		1		1		1		
09.06.2025	Andøya, Nes	9	9	9	9	0	0													
09.06.2025	Hilholmen, Kirkøy	29	29	2	12	5	17			1	2	1	1							
09.06.2025	Kirkøyleira, Kirkøy/Nes	65+	65	4	38	17	37+	2		7		1	6		1					
09.06.2025	ved Kattborga	6	6	6	6	0	0													
09.06.2025	Lillestaulen, Holand	18	18	0	4	2	14				1							1		
09.06.2025	Stråmyra	5	5	5	5	0	0													
09.06.2025	Steinmarka	6	6	6	6	0	0													
09.06.2025	Klubben, Holandsosen	4	4	4	4	0	0													
09.06.2025	Storøya, Holandsosen	8	8	8	8	0	0													
09.06.2025	Stakkholmen, Vallsjøen	4	4	4	4	0	0													
09.06.2025	Vallsjøen	77+	77	1	33	16	44+	2	4	1	5	1	3							
09.06.2025	holme sør for Valløya	1	1	1	1	0	0													
09.06.2025	Laukholmen, Vallsjøen	30	30	30	30	0	0													
09.06.2025	Brandsvika	23	23	18	20	1	3				1									
09.06.2025	Husøya, Nes	31	31	2	14	6	17			2	1	2		1						
10.06.2025	Husvatnet	24	24	0	5	2,5	19		1			1			2					
10.06.2025	Tortenåsen	230	230	230	230	0	0													
10.06.2025	Sjølvåsen / Bergåsen Øst	2	2	2	2	0	0													
10.06.2025	Bergåsen Vest	47	47	0	16	8	31			5			1		1					
10.06.2025	Førøy	27	27	18	22	2	5			1	1									
10.06.2025	Sandtjønna, Førøy	4	4	4	4	0	0													
10.06.2025	Kolstadsjøen	22	22	0	8	4	14		1	1		1			1					
11.06.2025	området Rørøy - Kjul	174+	174	85	113	14	61+	2		5		3		1	1	1				1
11.06.2025	Sjøstrand	24	24	0	4	2	20					1								1
11.06.2025	Finnsken	32	32	32	32	0	0													
11.06.2025	Kjulsvika	2	2	2	2	0	0													
11.06.2025	Finnsken-Båtnes	82+	82	61	69	4	13+	1		1		1		1						
11.06.2025	Rørøy	80	80	80	80	0	0													
11.06.2025	Floavatnet	19	19	0	6	3	13		1					2						
11.06.2025	Storvalen, Rørøy	46	46	0	20	10	46			1	2	3	1		3					
11.06.2025	Viksås	35	35	4	14	5	21			1	1		2	1						
11.06.2025	Tronåsen	41	41	2	16	7	35		2	1	1		2		1		1			
12.06.2025	Grimøystraumen	26	26	0	9	4,5	17		2			1	1	1						
12.06.2025	Gjetarvika, Igerøy	41	41	18	28	5	13		2	1	1			1						
12.06.2025	Snertholmen	9	9	9	9	0	0													
12.06.2025	Storhaugen, Bø, Igerøy	47	47	0	18	9	29		2	1	1	3	2							
SUM:		1430+	1430	674	952	140	518+	7	15	35	18	21	19	9	10	2	2	1	2	

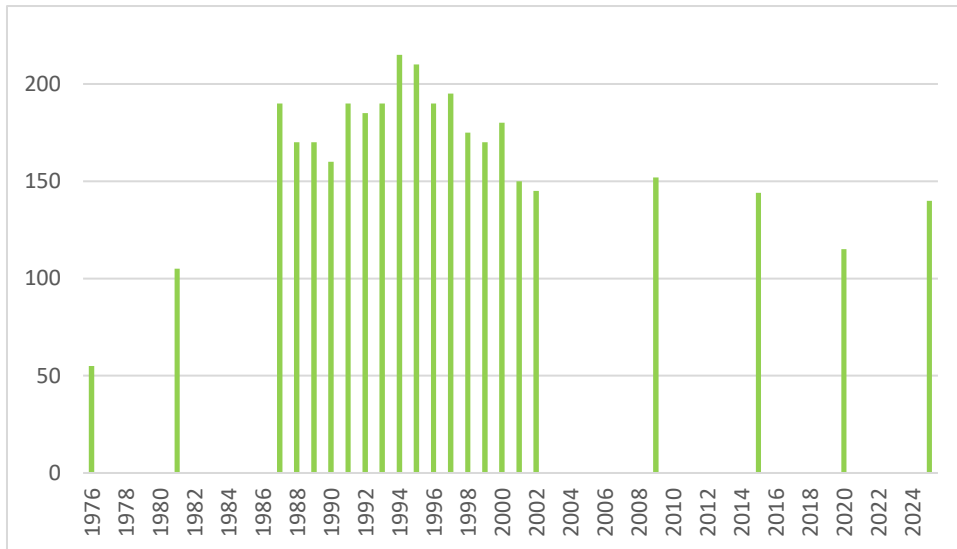

Figur 1. Fordelingen av hekkende, ikke-hekkende og ungfugler hos grågåås i første halvdel av juni på Fast-Vega i 1999, 2015, 2020 og 2025. Antall hekkende fugler er antall voksne individer med unger, og skal deles med 2 for å kom fram til antall par.

Tabell 2. Sammenligning av ungeproduksjon hos grågåås på Fast-Vega i 2009, 2015, 2020 og 2025.

År	Antall ungekull	Antall unger	Gjennomsnitt kullstørrelse (kun komplette kull*)
2009	152	583+	3,8 (n=116)
2015	144	512+	3,5 (n=129)
2020	115	422+	3,0 (n=98)
2025	140	518+	3,36 (n=126)

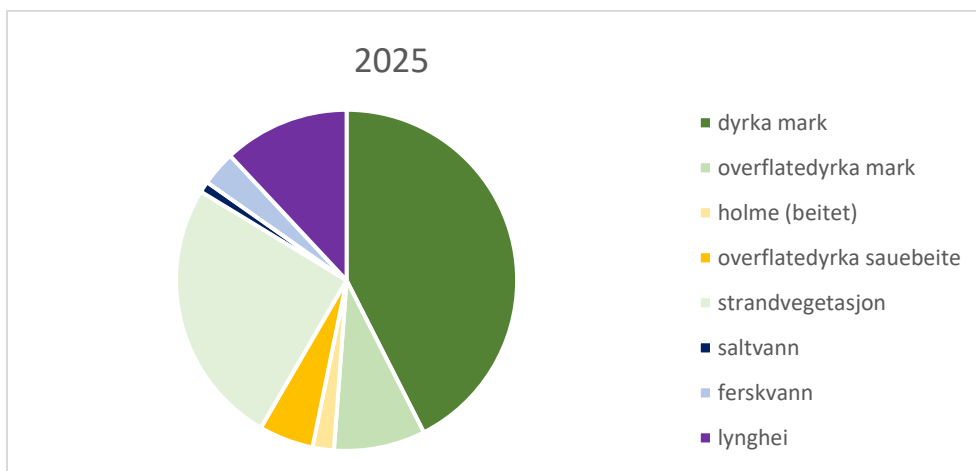
*komplette kull bestående av 1-7 unger, se også teksten

Figur 2. Minimum antall hekkende par med grågjess på Fast-Vega og nærliggende holmer i perioden 1976 – 2025 (oppdatert ift. Shimmings 2025). Tellingene i både 2009, 2015, 2020 og 2025 er utført etter samme metodikk, mens en annen metodikk kan ha blitt benyttet under tidligere undersøkelser.

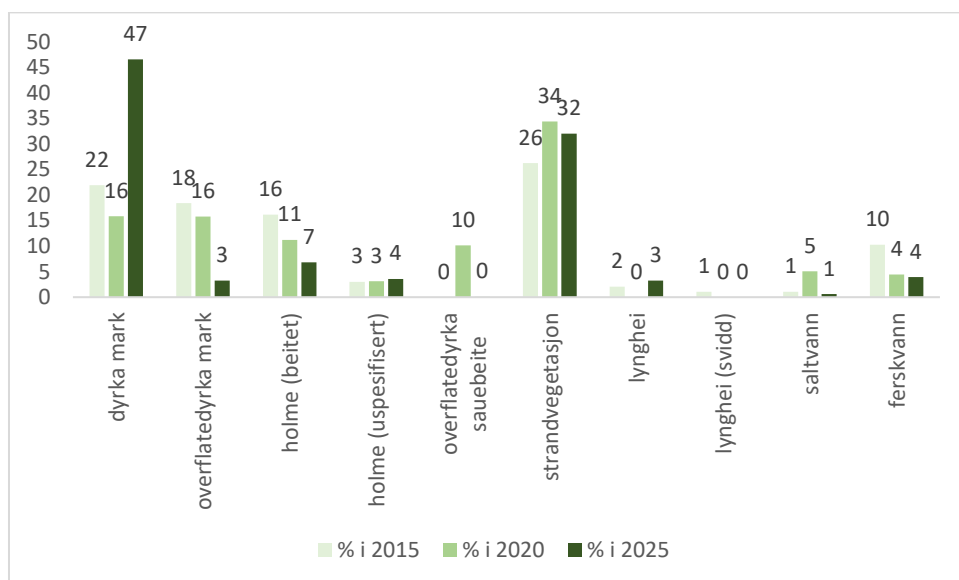
Tidligere undersøkelser har vist en økning i bestandstørrelse i dette området. Bestanden økte fra litt over 50 hekkende par i 1976 til litt over 100 par i 1981. Siden har antallet fluktuert mellom 150 og 200 hekkende par fra siste halvdel av 1980-tallet og fram til slutten av 1990-tallet. Etter år 2000 og fram til 2025 har bestanden vært stabil på inntil 150 vellykket hekkende par (Figur 2).

Under feltarbeidet ble det notert hvilke habitat gjessene benyttet (Figur 3). I 2025 ble 96 % av gjessene observert på land, mens 4 % ble observert på vann. Hvorvidt gjessene observeres på land eller vann avhenger bl.a. av om de blir forstyrret eller ikke. Gjessene søker som regel tilflukt på vann, og spesielt i den tiden de ikke er flygedyktige. Data presentert i Figur 3 gir imidlertid bare et øyeblikksbilde av hvilke habitater fuglene ble registrert i under tellingen, men påvirkes av flere faktorer som blant annet forstyrrelser, tid på døgnet, og vekststadiet til plantene i de aktuelle habitatene. Gjessene kan benytte et bredt spekter av ulike habitater i løpet av døgnet.

Figur 3. Fordeling av grågjess på Fast-Vega på benyttet habitat 9.-12. juni 2025.

Av de gressene som ble observert på land i 2025 var 59 % på jordbruksland (dyrka eller overflatedyrka mark, samt på holmer med beitedyr). Det var også mange (25 %) som beitet i strandsonen. Av de som ble observert på jordbruksland var de fleste på dyrka mark, dvs. arealer som benyttes til grasproduksjon. Ser man på data fra tellingene gjennomført i 2015 og 2020, så var det langt flere grågjess på dyrka mark under tellingene i 2025 sammenlignet med tidligere år (Figur 4).

Figur 4. Sammenligning på fordeling av grågjess på Fast-Vega på benyttet habitat i 2015, 2020 og 2025.

En voksen og fem unge grågjess ved Vallsjø på Vega 22. mai 2025. Foto: Paul Shimmings.

4. DISKUSJON

Avgrensningene til de områdene som ble talt og metodikken benyttet i 2025 var identiske med avgrensningene benyttet i 2009, 2015, og 2020. Dette gjøre det mulig å kunne sammenligne resultater fra disse sesongene. Så vidt vi vet er disse avgrensninger også noenlunde like de som er benyttet i tidligere sesonger.

Tidspunktet et par går til hekking påvirker selvsagt også klekkesidspunktet. De aller fleste unger som ble observert i juni 2025 var 2-3 uker gamle, og relativt lette å oppdage. Når ungene er veldig små (dvs. mindre enn de som ble observert i midten av juni 2020) kan de være vanskelige å oppdage, både på grunn av selve størrelsen og at de regelmessig varmes av foreldrene (hunnen). Det er ikke utenkelig at egg klekkes ut enda senere enn i første halvdel av juni, og kull som har klekkes langt ut i juli måned er tidligere påvist (egne obs.). Slike sene kull utgjør imidlertid et unntak, og de fleste klekkes normalt rundt midten av mai (egne observasjoner).

Både vær, hekkesidspunkt og naturlig predasjon kan ha innvirkninger i hekkesultatet. En annen faktor som påvirker ungeproduksjonen er eggsanking. På Vega blir det sanket grågåsegg i ulike deler av Fast-Vega. Eggsanking kan påvirke antall egg i hvert reir, og hvis det er høyt press fra eggsanking vil dette kunne påvirke antall unger som blir produsert. Det kan være geografiske forskjeller i ungeproduksjon avhengig av hvor mye gåseegg som sankes i forskjellige områder. Ifølge forskrift om jakt- og fangsttider samt sanking av egg og dun (Klima- og Miljødepartementet 2022) kan egg fra grågåse sankes til og med 15. april. Fylkesmannen kan etter søknad gi dispensasjon til eggsanking utover denne perioden. Vega kommune har hatt tillatelse til utvidet eggsanking på grågåsegg fram til 5. mai hvert år i perioden 2015 – 2018, og fram til 15. mai i perioden 2019-2021. Tillatelsen i perioden 2019-2021 gjelder også for deler av tre andre kommuner på Helgeland (Dønna, Herøy og Alstahaug).

Antall innrapportert sankede grågåsegg de siste årene har vært følgende: 184 i 2015, 106 i 2016, 66 i 2017, og 18 i 2018. Det er ikke rapportert antall egg som ble sanket i 2019. I 2020 var det innrapportert 57 egg. Etter 2020 har det ikke vært organisert eggsanking på grågåse på Vega (Ove Horpestad pers. medd.). Det ble ikke plukket hele kull, og som regel har det blitt lagt igjen 1-2 egg i hvert reir der det er sanket egg. Det har ikke vært mulig å si noe om i hvilken grad eggsanking kan ha påvirket antall unger observert i disse områdene i første halvdel av juni. Dette fordi vi mangler data på hvilke par det er samlet egg fra, og på hvor de beitende familiene som er observert er klekkes ut.

Ulike typer skjøtsel og alderen på enga påvirker i veldig stor grad fordelingsmønsteret og forekomsten av gjess. Dessuten kan forstyrrelser fra landbruksaktiviteter føre til at gjessene forflytter seg til holmer og skjær et stykke unna selve Fast-Vega. På Fast-Vega er det også vanlig at grågjess gjemmer seg i skogen.

På Vega har det i mange år blitt vedtatt å skyte grågjess på våren som tiltak for å begrense beiteskader. Når dette skjer i hekkesiden betyr at det er en reell risiko for at hekkende gjess blir skutt. Målet med skadefellingen er imidlertid å redusere beiteskader, og ikke at den skal fungere som bestandsregulerende tiltak. Tidligere vedtak har åpnet for at grunneiere på Vega kan skyte inntil 6 grågjess hver, og hvis hver av de rundt 70 gårdbrukere på Vega får skyte så mange gjess, vil dette bety et uttak på over 400 grågjess. Slik sett ville skadefellingen virker mot hensikten, og i realiteten

bli en form for bestandsregulerende tiltak. Selv om det er sannsynlig at ikke alle gårdbrukere ønsker å skyte så mange gjess, og at ikke alle berørte grunneiere oppfatter gåsa som et problem, så er 400 gjess en betydelig andel av de gjessene som har tilhold på Vega i hekkesesongen (det kommer flere individer til Fast-Vega fra andre områder senere på sommeren etter fjærfellingsperioden). Det er likevel sannsynlig at mange gjess skytes under skadefellingen, og at dette kan inkludere hekkende fugler. Hvorvidt skadefellingen begrenser utviklingen i hekkebestanden er ikke mulig å si noe om, men den ser ikke ut til å redusere den ikke-hekkende delen av bestanden (som er de fuglene som opptrer i store flokker på innmark og som antas å ha en større innvirkning på avlingen enn den hekkende andelen – se f.eks. Vang 2008, 2014). Ifølge data som kommunen innehar så er det skutt under skadefellingsforskrift hhv. 34, 28, 12, 16 og 18 grågjess i årene 2021-2025, der skadefelling kom sent i gang de tre siste årene. Dette viser at det er få grunneiere som benytter seg av skadefelling som tiltak for å begrense beitetrykket hos grågjess på Vega. Vi har ikke oversikt over hvilke gårder det skytes gjess utenom ordinær jakttid på Vega.

Andre faktorer som kan påvirke hvor gjessene oppholder seg inkluderer forstyrrelser fra båttrafikk for de gjessene som oppholder seg på holmene. I observasjonsperioden i 2020 ble det observert noen fritidsbåter i skjærgården rundt Vega, men uten at det ble observert forstyrrelser av grågjessene fra båttrafikken.

I tillegg til grågjess som hekker på Fast-Vega og nærliggende holmer, finnes det også mange par som hekker lenger unna i de forskjellige øyværene. Noen av disse kan trekke inn til Fast-Vega etter klekkingen, og det kan ikke utelukkes at en del av disse er talt opp under tellingen i juni.

5. TAKKSIGELSER

Oppdragsgiveren har vært Vegajakt, og kontaktperson har vært Ove Horpestad, jordbrukssjefen i Vega kommune. BirdLife Norge takker alle grunneiere som tok seg tid til en liten «gåseprat» underveis under feltarbeidet. Tomas Aarvak takkes for konstruktiv gjennomgang av en tidligere utgave av den rapporten.

6. REFERANSER

- Bentsen, V.J. & Gundersen, O.M. 2018. Forvaltningsplan for grågås i Nordland 2019-2025. Samarbeidsforum for gås i Nordland & Norges Bondelag. 29 s.
- BirdLife International 2004. *Birds in Europe: population estimates, trends and conservation status*. BirdLife International, Cambridge.
- Choudhury, S., Jones C.S., Black, J.M. & Prop, J. 1993. Adoption of young and intraspecific nest parasitism in barnacle geese. *The Condor* 95: 860-868.
- Gjershaug, J.O., Thingstad, P.G., Eldøy, S. & Byrkjeland, S. 1994. *Norsk Fugleatlas*. Norsk Ornitologisk Forening, Klæbu.
- Heldbjerg, H., Jensen, G.H., Madsen, J., Koffijberg, K., Langendoen, T. & Nagy, S. 2020. Greylag Goose Northwest / Southwest European population status report 2016-2019. Report prepared by the AEWa European Management Platform (EGMP) data centre. 23 s.
- Klima- og Miljødepartementet 2022. Forskrift om jakt- og fangsttider samt sankning av egg og dun for jaktseongene fra og med 1. april 2022 til og med 31. mars 2028. Tilgjengelig fra: , <https://lovdata.no/dokument/SF/forskrift/2022-01-21-128> nedlastet 15.12.2025.
- Shimmings, P. 2009. Antall hekkende par med grågås *Anser anser* på hovedøya Vega 2009 – en kort oppsummering. Intern notat til Vega kommune. 2 s.
- Shimmings, P. 2015. Hekkende grågås på Vega 2015. NOF-Rapport 8-2015. 12 s.
- Shimmings, P. 2018. Supplerende registreringer av grågås i Nordland i 2018, og en revurdering av bestandsestimatet i fylket. NOF-notat 2018-12. 8 s.
- Shimmings, P. 2020. Hekkende grågås på Vega 2020. NOF-Rapport 7-2020. 14 s + vedlegg.
- Shimmings, P. & Heggøy, O. 2017. Grågås i Nordland – Et estimat på hekkebestand i 2017. NOF-Rapport 2017-3. 29 s.
- Shimmings, P. & Øien, I.J. 2015. Bestandsestimater for norske hekkefugler. NOF-rapport 2015-2. 266 s.
- Vang, K. 2008. Forvaltningsplan for kortnebbgås, hvitkinngås og grågås i Alstahaug, Dønna, Vega og Herøy kommuner. Rapport. 39 s.
- Vang, K. 2014. Forvaltningsplan for kortnebbgås, hvitkinngås og grågås i Alstahaug, Dønna, Vega og Herøy kommuner 2014-2017. Rapport, Dønna kommune. 46 s.
- Yoccoz, N. 2024. Report 15th April 2024 – Greylag goose population estimates, Norway. Report for the AEWa EGM IWG. i: Estimating Greylag Goose breeding population size and productivity. Status and recommendations for post-breeding population counts and age ratio surveys in breeding range states of Management Unit 1 of the NW/SW European population of Greylag Goose: Denmark, Norway, Sweden, and Finland. EGMP Technical Report No. 23. 81 s.